

עם פילטר דיקו

תשבץ העולם הזה 1091

9	8	7	6	5	4	3	2	1			
		14		13		12	11	10			
	19		18	17		16		15			
		24		23	22		21	20			
		28		27		26		25			
		33		32		31	30	29			
			38		37		36	35	34		
					41		40		39		
					46		45	44	47		
					52	51		50	49	48	
						57		56	55	54	53
								60			59

מאוזן : 1. מר-פק מים המלח; 4. אחד השופטים בחידון התנ"ך; 10. משחת גילוח ישראלית; 11. האהבה נוקבת בו בחץ; 13. טעם שכיח של שקד; 14. מס הגולגולת הציוני; 15. בתה טומנת את ראשה בחול; 17. אחת ממכות מצרים; 19. חול מדברי; 20. עבודתו של הרפד; 22. צורת שיר; 25. נסים; 26. עיר קדושה לדת מר-נותאיסטית; 27. מלחין; 30. עם; 32. אוסטרליה, בכל זאת; 33. האותיות המקדימות שמה של קהילה יהודית; 34. כמותו עמדו מי הירדן; 36. קץ הנשוואין; 37. מדברי; 39. בעל קול; 41. שלושה ספרי כתובים; 42. יום הולדתו בטי"ו בשבט; 44. תושב אפריקה המזרחית; 46. שמח; 48. עשרים חסר אחד; 50. זע; 51. כיוון; 53. חומר ממנו עושים מגבעות; 55. מלא מים; 57. עני; 58. מספיק; 59. יתמרדו; 60. הורשה.

מלחין; 30. עם; 32. אוסטרליה, בכל זאת; 33. האותיות המקדימות שמה של קהילה יהודית; 34. כמותו עמדו מי הירדן; 36. קץ הנשוואין; 37. מדברי; 39. בעל קול; 41. שלושה ספרי כתובים; 42. יום הולדתו בטי"ו בשבט; 44. תושב אפריקה המזרחית; 46. שמח; 48. עשרים חסר אחד; 50. זע; 51. כיוון; 53. חומר ממנו עושים מגבעות; 55. מלא מים; 57. עני; 58. מספיק; 59. יתמרדו; 60. הורשה.

מאונך : 1. נסיך ערבי; 2. אחי חם; 3. מצבה; 5. ישן; 6. ממלכה (זמנית) שכנה; 7. חצי ושתי; 8. עץ מרחבי; 9. בירה צפונית; 12. יפת לנח; 15. חמישים שנה; 16. חווה; 18. מעורר השתוממות; 21. אבי ה-עגל; 23. ראש השנה; 24. מלת הפ-צה; 26. אליו כרוך הדגל; 28. לא עבה; 29. רווחי; 31. ראש עירית ירושלים; 32. גימ"ל, למשל; 35. אחד השבטים; 37. השחקים; 38. ית-רון; 40. המלה שנתנה את השם לאשכנזים; 41. אלוה; 43. אוני; 45. בבטן; 46. קומיסיון; 47. ציפור; 49. חודש עברי; 52. שבט; 54. דייק; 56. אות עברית; 58. הנצרות, למשל.

במדיוה

העם

לקח השבוע

כיבוש העיר העתיקה של ירושלים, ופתיחת הדרך להר הצופים.

לדעת הדיפלומטים, עשוי מיבצע כזה למצוא חן בעיני המנהיגים הישראליים בגלל כמה סיבות:

● הוא יאפשר לצה"ל להשתלט על צומת דרכים החולש למעשה על כל ארץ-ישראל המערבית: הדרך לחברון בדרום ולמשולש בצפון.

● הוא יהיה פופולארי במידה עצומה, יאפשר לבן-גוריון להכריז מיד על בחירות חדשות שיביאו לו את המוני הקולות של הדתיים והימין הלאומני.

● הוא לא יגרור לזעזוע כה עמוק בעולם, אינו כרוך בסכנה כה חמורה של התערבות סובייטית ואמריקאית.

● אם יהיה מלחה הכרזה ישראלית דרמטית על נכונות ישראל למסור את הר-עיר העתיקה למשטר בינלאומי, הוא עלול למצוא חן אפילו בעיני החאזיקאן, שדעתו מכרעת לגבי גוש המדינות הדרום-אמריקאיות.

המנרצת של מיבצע זה: הוא יזעזע את העולם המוסלמי, מאינדונזיה ופאקיסטאן ועד מארקו, הוראה בירושלים את אחת משלוש הערים הקדושות, וראה במסגד עיר-מקדש. לכן עלול המיבצע לא רק ל-העמיק באופן מסוכן את התהום בין ישראל והעולם הערבי, אלא גם לגרום לתגובות בינלאומיות למעלה ממידת חשיבותו. דעת הרוב, בסוף השבוע: ישראל לא תעשה מאומה.

מה נשמע ?

ראשי-הממשלה, שר-הבטחון, שר-החץ ב-פועל, שר הדתות, שר הרוואר ושר הסעד, נכנסו לחדר. האיש שהיחה באותו יום למען לה משלש הממשלה כולה, באחדו בתוכו ששה מתוך 17 תיקיה, בא לספר לחברי ועדה-החוקי-הבטחון של הכנסת מה נשמע.

יתכן שדויד בן-גוריון היה מחתר ברצון על תענוג זה. אולם הוא נקרא לועדה ב-חוקי, תוך איום שאחרת ידרשו מסגות האופוזיציה מושב-חירום של הכנסת. כי כל עסקני ישראל חולים במחלה שובקה בהב עוד מראשית התנועה הציונית: הם רוצים לדעת סודות. תחת לחשוב על בעיות-היכרות של המדיניות הישראלית, שאינן כשירות בעובדות הקטנות החולפות, הם רוצים לשמוע דחקה עובדות אלה, שידעיתן נתנת להם הרגשה של חשיבות ועליונות.

דאג דואג לערבים. הידיעה העיקרית בפני ביגיי היתה, שניתנה לאבא אבן הוראה להצביע באו"ם בעד קבלת הצעת החלטה הנורבגית, שגילמה את עמדת המערב. חץ מזה נצטחה אבן להשיב בתוקף לדברי אנדרי גרומיקו, שר-החץ הסובייטי, שהא שים את ישראל בהכנת התקפה מזויינת. הישיבה המיגעית ארכה ארבע שעות. אך כשחזר ביגיי הביתה, מצא שחל שינוי קיצוני במצב. אבן הודיע במברק דחוף שראג האמרשילד דואג עתה לגיבוש הצעת-החלטה ערבית משותפת, העשויה להתקבל על דעת כל הצערת, להנחיל לקאהיר נצחון גדול של פרסטיגיה.

תגובת ביגיי היתה מובנת מאליה: הוא תבע מאבן להצביע נגד ההצבעה. לנאום נגדה בחריפות. אולם אבן לא הסכים. ב-מברק חוזר ביקש לעיין בעניין מחדש. שי-סוליו: ישראל עלולה לעמוד לבדה מול 80 קולות או"ם, להפגין בזאת את בידותה המחולטת, להגביר עוד יותר את הנצחון הערבי.

אולם אבן, המכיר את ביגיי, הוסיף ל-יתר זהירות נימוק הרבה יותר משכנע: הצרפתים דורשים בתוקף שישראל תצביע בעד.

אי קיי. היתה זאת הנקודה החלשה. "בשביל הצרפתים של פרס מוכן ביגיי ל-חתר", העיר פקיד של משרד-החץ. ביגיי הריץ לאבן מברק חדש, שכלל את הביטוי האנגלי "אי.קיי".

כשנודע בישראל שאבן הצביע בעד הצ-עת הערבים, שנועדה להוכיח כי הערבים מאוחדים בעתם, כי כל העולם נכנע להם וכי הם לבדם גורמים לגירוש הבריטים והאמריקאים מירדן ולבנון, נדהמו רבים מעסקני ישראל — ובעיקר חברי ועדת-החץ-והבטחון, שביגיי הבטיח להם משהו אחר לגמרי. הם התרגזו במיוחד, מפני שנתגלו בעיני חבריהם כאנשים שאינם יוד-עים את הסודות. "מדוע לא יכלה ישראל להימנע פשוט מהצבעה?" שאלו רבים מהם. לא היתה שוב תשובה. בממשלה שאין לה קו מדיני, כל האפתעות אפשריות. היא (המשך בעמוד 7)

מדיניות

טילים מונחים בישראל

"ישראל תפלוש הנה ברגע שנצא", גיי-לה השבוע קציני-מדיעין בריטי בסוד לכת-ביום הזרים בעמאן. "כבר עתה שורצים בישראל קצינים צרפתיים, המכונים את ה-התקפה ומקמים סוללות של טילים מונ-חים". הכתבים התרשמו עמוקות, הבריכו לעתוניהם את הסקופ וביקשו רשות לחו-פה לנסוע מיד לישראל כדי לראות את הטילים.

הם לא מצאו את הקצינים הצרפתיים ואת הקליעים, גם לא הכנות גליוות אח-רות למיבצע צבאי קרוב. אולם חששו-תיהם לא נעלמו כליל. בשוחות עם דיפ-לומטים זרים ומונהיגים מקומיים, שקלו את האפשרות שישראל תבצע בכל זאת את "המיצע אל הירדן", ברגע שהמלך חוסיין ילך בדרך כל מלכי המרחב.

בושה שניה. רוב הדיפלומטים הזרים בישראל גינעו למסקנה שאין לצפות למי-בצע צבאי גדול. הסיבות:

● מיבצע כזה יחזיר מיד את התנאים שגרמו לנסיגת ישראל מסיני, הפעם בצורה חריפה עוד יותר. בעוד שבאוקטובר 1956 היתה רוסיה עסוקה במרד ההונגארי והי-אמריקאים בבחירות לנשיאות, הרי הפעם יהיו שתי המעצמות פנויות לחץ אולטימא-טיבי על ישראל. ישראל לא תוכל לעמוד בפני לחץ כפול כזה.

● דויד בן-גוריון יודע מן הסתם ש-אינו מסוגל לעמוד בפעם שניה במיבצע נסיגה מביש. שום ממשלה ישראלית לא תוכל לצאת על פיגועי הגדה המערבית של הירדן מבלי לגרום לזעזוע עמוק בדעת-הקהל הישראלית, העלול למוטט את משטר מלא. ביגיי עצמו לא ירצה לסיים את הקריירה שלו בצל של נסיגה שניה.

● ממשלת ישראל לא תדע מה לעשות במיליון ערבים נוספים, החוזרים עתה להט לאומני קיצוני.

● צרפת, היוזמת של מיבצע סואץ סיני, רחוקה כיום מדרך הרפתקנית זו. בניגוד לגי מולה, שהיה עסקן כושל וחסר-דרך, יש לזה-גול מדיניות ברורה, המכוננת לרכוש לצרפת את אהדת המונחים האפרי-קאיים. הדיגול לא ינטוש את ישראל, אך הוא לא ירשה לה להסתכן בהרפתקה ש-תיקם נגדו את כל העולם המוסלמי.

לכותל המערבי. לעומת זאת הזהירו המדינאים המערביים את הכתבים הזרים בפני אפשרות של מיצעד ישראלי "קטן":

ניס לפקידות
מרכז מורים
הס 12
תחת שנתית 5757 לומנירין

באגוסט קורס מזורז נפתח